F2668 N 13419

სიმართლის ხმა

კვირა, 23 იანვარი, 1921 წ.

გაზეთი ღირს თვეში 80 მანეთი. ცალკე ნომერი ყველგან 20 მ. განცხადების ფასი პირველ გვერდზე პეტიტის სტრიქონი 20 მან. შემდეგ გვერდზე 15 მან. სამგლოვიარო განცხადება შეთანხმებით. საჭიროა არიან პირწყლიანი კორესპონდენტები. დასაბეჭდი წერილები და კორესპონდენციები ჯეროვნად გამოიგზავნება შემდეგის მისამართით: ქ. სოხუმი, 1-ლი სოხ. ხანაპირო რაზმის შტაბი, კოლა გულიაშვილს, გაზ. „სიმართლის ხმა"-სთვის

№ 1 ყოველკვირეული უპარტიო სალიტერატურო გაზეთი № 1

სოხუმი, 23 იანვარი.

დღეს გამოდის ჩვენი გაზეთის პირველი ნომერი. ასრულდა ჩვენი დიდი ხნის სურვილი, სოხუმში დემოკრატიული მიმართულების ქართული ორგანოს დაარსებისა. „ჩვენს სიხარულს საზღვარი არა აქვს" გვინდა შევსძახოთ ამ წუთში, მაგრამ ბევრი მოსაზრება ჯერ-ამის ნებას არ გვაძლევს, რადგან ერთობ მძიმე პირობებში უხდება გამოსვლა ამ ჩვენს ორგანოს. ნივთიერი, ტეხნიკური და სხვა დაბრკოლებანი წინ გვეღობება, მაგრამ ჩვენ მაინც იმედით გავსცქერით მომავალს. ჩვენი გაზეთის გარშემო თავმოყრილი ძალებიც ამისი უტყუარი საბუთი და თავმდებია.

რა ძალებია ესა?

თავისთავად ცხადია, რომ ამ ძალების ძიება და სადმე შორიდგან მოყვანა ჩვენ არ შეგვეძლო. მაშასადამე, ეს ძალებიც ამ ჩვენს ცხოვრებაში, ჩვენს სინამდვილეშია. ეს ძალები კი სოხუმში დემოკრატიული მიმართულების ქართული გაზეთის გამოცემის აზრს ისეთის სიცხოველითა და ერთსულოვნებით მოეკიდნენ, რომ როგორც ხედავთ, ეს ორგანო დღეს უკვე ფაქტია. აღნიშნული ძალები ჩვენს ცხოვრებაში ისე ბლომათ აღმოჩნდა დაგროვილი, რომ ის შეგვეძლო მიგვეშველებინა ნივთიერებისთვის რომლისთვისაც ერთი სპეციალური კასა გახდა, რათა გულწრფელი სიძლიერით ამოქმედებულიყო და სიტყვა საქმით ექცია. და აი სწორედ აქედგან გამომდინარეობს ასეთ მძიმე პირობებში ჩვენი ასეთი იმედი და ოპტიმიზმი.

რა ნაირი იქნება ჩვენი გაზეთის მიმართულება, მისი პროგრამა?

საჭიროთ ამაზე ჩვენ ამ ჟამათ ბევრს ვერას ვიტყვით, ხოლო გვგონია, რომ რასაც ვიტყვით, ის კი ყველაფერია.

პირველ ყოვლისა ვიტყვით, რომ ჩვენი გაზეთი არ არის რომელიმე პარტიის ვიწრო ფარგლებით შემოსაზღვრული, ის ფართო დემოკრატიულია, ამ სიტყვის სალი და უტყუარი გაგებით. მაგრამ ამავე დროს არ შეგვიძლია არ აღვიაროთ, რომ გაზეთი უწინარეს ყოვლისა ფხიზელ დარაჯათ ედგომება მშრომელ მასსების არსებითად ფაქიზ ინტერესებს და ეცდება კულტურული გზებით, უმთავრესად თავისუფალი სიტყვის საშუალებით, ამ ინტერესების გარკვევას და დაცვას. სალიტერატურო სფეროში გაზეთი სიამოვნებით დაუთმობს ადგილს ყოველს ღირსეულ ლიტერატურულ ნაწარმოებს, ვისაც კი არ უნდა ეკუთნოდეს იგი.

მეცნიერულ-პრინციპიალურ ხასიათის წერილებს რედაქცია მოათავსებს ავტორთა ხელის მოწერით, საჭირო შემთხვევებში საჭირო შენიშვნებით.

მაგრამ უმთავრეს ყურადღებას გაზეთი მიაქცევს თვით სოხუმისა და მის გარშემო მდებარე დაბა—სოფელთა ცხოვრებას და ეცდება მიუდგომლათ, ობიექტიურად მის გაშუქებას. აქ ის არავის არ მოერიდება. მტერსა და მოყვარეს სიმართლეს პირში უძახებს, ხოლო მოსაწონს დაუფასებს და მოუწონებს. ამ გზით ორგანო ხელს შეუწყობს საზოგადოებრივ მოვლენებზე მიუდგომელ საზოგადოებრივ აზრის შექმნას. სიბნელის, ბუნდოვანობის, აზრის და სიტყვის კარჩაკეტილობის [illegible] და დემოკრატიის საქმეა!

და ჩვენ ვფიქრობთ, რომ, თუ ეს საქმე პირნათლად შევასრულეთ, ეს ემსახურება არა ერთს, არამედ ათას მაღლობიური ხასიათის პროგრამას. ამავე დროს ჩვენი გაზეთი კოლექტიურ პრინციპებზეა აგებული როგორც სარედაქციო, აგრეთვე საგამომცემლო სფეროშიაც და ვფიქრობთ, რომ ორგანო ინტერესებს გაუწევს მშრომელ დემოკრატიის ყოველნაირს საჭიროებას—მოთხოვნილებებს და ამ რიგათ ის კლასი, რომელიც ძლიერ სადა დაინტერესებულია ნამდვილი დემოკრატიზმის განვითარებაში, ჩვენს ორგანოშიაც ჰპოვებს თავის ინტერესების ერთგულსა და უანგარო დამცველ-მოსამსახურეს.

აი სწორედ ამ კლასის საუკეთესო ადგილობრივი წარმომადგენლები არიან ამ ორგანოს სულის ჩამდგმელნი. ამავე კლასის წარმომადგენელთა შორის ვეძებთ ჩვენ თანაგრძნობას და გულშემატკივარ მკითხველებს და იმედი გვაქვს, რომ ჩვენც მათ ვიპოვით.

ამხანაგებო, დაეხმარეთ ჩვენს გაზეთს

ჩვენი გაზეთის მკითხველებს

დღეს მზის სინათლეზე გამოდის ერთი პატარა გაზეთის ,,სიმართლის ხმა"-ს პირველი ნომერი. ცხადია, ამ ორგანოს ხელმძღვანელთა მიმართ არის ცხოველი მდგომარეობა, რომ არ მივიღოთ მხედველობაში, გაზეთის მეტად ცუდ დროს უხდება გამოსვლა... სოხუმში დიდი ხანია მომწიფებულიყო სადგას დემოკრატიისათვის ქართული ორგანოს არსებობის საკითხი...

დღეს კი, მაშინ, როდესაც ჩვენს გარშემო ფართო მასშტაბით ხდება ისეთი რამეები, რაც ჩვენს წინაპრებს ათასი წლობით არ შეეძლოთ ესიზმრათ, მაშინ, როდესაც ჩვენ მოვიდით და მივეღწიეთ იმ ტბას, რომ ამ რამოდენიმე წლის უკან სიზმარშიაც არ შეგვეძლო წარმოგვედგინა, რომ ასეთ მძიმე ეკონომიურ მდგომარეობას ასე სასტიკად არ დავ სცდით. მაშინ, როდესაც ჩვენ დემოკრატიულ რესპუბლიკაში ვცხოვრობთ, რომელსაც თუ არ მივიღებთ მხედველობაში ხალხ-ხელისუფლებისა, დამყარების ზღურბლზე პირველი ალაგი უჭირავს. მაშინ, როდესაც ჩვენ გვაქვს დემოკრატიული-მშრომელთა ხელში ქალაქის და სოფლის თვითმმართველობა, სიტყვის, ბეჭდვის, კრების, სინდისის და სხ. ერთ სიტყვით, ჩვენ გვაქვს ისეთი უძვირფასესი რამეები, რაც ჩვენთვის სოციალური საგანს წარმოადგენდა... მაგრამ... მაგრამ ჩვ ნდა საუბედუროდ, პრაქტიკულად, სიტყვიდან საქმეზე როცა გადავდივართ, მიუხედავად ზევით ჩამოთვლილ ყველა ამეებისა, საზოგადოებაში-მასაში დიყრუ, თუ ამჟამად უმოქმედობას აქვს ადგილი და აქვს

სალამი ქართულ გაზეთს

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გაზ. „სიმართლის ხმა“-ს

ხელში მიპყრია საყვირი,
მით დავალ მთად და ბარათა,
და ოთხივ მხარეს გავყვირი
სიმართლის საქმებარათა...
უკვე აიწყო ხმამ ფრენები,
გაშალა შავარდნულათა:
ბარს გადაევლო და მთები
გადაიარა სრულათა.
და ანაკადდა ყოვლის მხრით
სიმართლის ნაკადულები,
მათ ნეტარების ცრემლის ღვრით
ხვდებიან დაჩაგრულები;
შესტრფიან, ქებით ამკობენ:
„თქვენი ჭირიმე, თქვენნიო“;
და გულში ასე ამბობენ:
„ასრულდა ნატვრა ჩვენნიო!
რომ ისმის დაუდეგარი
ტკბილი და სანატრელიო,
„სიმართლის ხმაა“ მედგარი,
ჩვენი შემწე და მცველიო“.

ნ. ზომლეთელი.

ყრუ თუ აშკარა უკმაყოფილება სამართლიანია, საფუძვლიანია...

ავიღოთ თუ გინდ პარტიული მუშაობა, სოც.-დემოკრატიული პარტია, რომელსაც პატივი მაქვს ვეკუთნოდე. 1917 წლის შემდეგ, რაც ის ლეგალური გახდა, მოსალოდნელი იყო ერთი ახალ გაძლიერებულიყო, გაჯანსაღებულიყო და [illegible] სახე მიეღო. მოხდა ეს ასე თუ არა? მე ვიტყვი, რომ არა, და ათას ჯერ არა. ამის პოზიციაში თუ საზოგადოებაში ყველა აშკარად გრძნობს... მიუხედავათ იმისა, რომ ის დიდი გეგემონიით სარგებლობს, ს ხელმწიფო, „რივი-მმართველი პარტია, არა თუ არ გაუმჯობესებულა, პირ იქით ყველა ჭეშმარიტ მომუშავესათვის წარსული არ [illegible] ხანა ხალხისათვის [illegible] მოსაგონარი შექმნა... პარტიაში მოიკალათეს ზოგერთ [illegible] ეჭვო წარსულის პიროვნებმა, პარტიულმა მუშაობამ მიიღო ნამდვილი მახინჯი სახე... გამეფდა იქ პიროვნების კულტი, ქვენა ინსტიქტი, პარტიის სახელით კერძო სარგებლობა, პიროვნული თუ ჯგუფური გეგემონია და სხვა შეუფერებელი რამე. და თუ ეს ასე გაგრძელდა ეჭვი არაა, ის გადაგვარების გზას დაადგება...

ახლა ვილოთ ეკონომიური სფერო, რაც ასეთ საზღაპრო წარმოუდგენელ ძვირის დროს თავი და თავია. ის მესვეურნი, რომელნიც ხალხის ნდობით თბილ ადგილებზე მოკალათებულან დემოკრატიის სახელით თავიანთ კერძო საქმეებს აკეთებენ და [illegible] ხმგებლოთ პოზიციებს. რომელნიც [illegible] ხელით. [illegible] უპასუხისმგებლობა, საზიზღარი მექრთამეობა ყოველ ფეხის ნაბიჯზე, ეკონომიურ ნიადაგზე სრული მოუწესრიგებლობა, სადაც ნამდვილად ბევრი რამის გაკეთება შეიძლებოდა და სხ. და სხ, და სხ.

ჩვენი მკითხველებისათვის უკვე ცნობილია დეპეშები, რაც [illegible] ხის გაცემას ეხება. [illegible] ხის გაცემის საშინელი [illegible] მოუწესრიგებლობას, აშკარას.

აი ჩვენი მოვალეობა, ჩვენი მრწამსი. ჩვენი რედაქციის კარი ღია იქნება ყველა ჭეშმარიტ დემოკრატისთვის [illegible] [illegible] არც

ფელეტონი

ფიქრები დემოკრატიზმზე.

სიტყვა დემოკრატიზმი წარმოსდგება ბერძნულ სიტყვიდგან „დემოს“ (ხალხი), და ნიშნავს ხალხოსნობას, ე. ი., ხალხის თვითმპყრობელობას, ანუ, როგორც იტყვიან, ხალხის ბატონობას, ხალხის სუვერენობას.

როგორც საზოგადოებრივი მოვლენა, ეს თუმცა შედარებით ახალი გარემოებაა, მაგრამ თვით ცნება, თვით მისი გამომხატველი სიტყვა კი ძველია, ძველთაგანვე ხმარებული, და როგორც ასეთს, მას სხვა და სხვა დროს სხვა და სხვა მნიშვნელობა ჰქონია.

თანამედროვე საზოგადოებრივობის გაგებით, სიტყვა დემოკრატიზმი ნიშნავს ხალხის ბატონობას პოლიტიკურ-საზოგადოებრივ სფეროში. ამ ბატონობას ხალხი ჩადის თავის წარმომადგენლების საშვალებით, ანუ როგორც იტყვიან, წარმომადგენლობითი სისტემის სახელმწიფოებრივი ფორმით. ასეთ სახელმწიფოს სათავეში უდგას პარლამენტი და ასე, თუ ისე არჩეული მთავრობა, ყველა ეს ბოლოს და ბოლოს შედეგია პარტიათა შორის დაპიკიდებულებისა, ანუ ბრძოლისა, რომლის გრძელ წოდებიქუჩმა იქედება, ეგრედ წოდებული „საზოგადოებრივ ძალთა განწყობილება,“ უმრავლეს უცირესობის უფლება აი, თანამედროვე გაგებით, დემოკრატიზმის დაახლოებით ახსნა. მაგრამ არა თუ ეს პატარა ფორმულა, მთელი ტომიც შეიძლება დაიწეროს ამ საგანზე, მაგრამ ამით რა თქმა უნდა, თვით ცნების ნათლად წარმოდგენას დიდი არაფერი შეემატება, ჩვენ მხოლოთ გავიხლართებით იმ პრაქტიკულ მოსაზრებათა და ტეხნიკური ხასიათის შაბლონურ ცნებათა და ფორმულათა ქსელში, საიდგანაც შემდეგ თავის დაძვრენა ისე იოლი არაა. ამრიგათ ამ, ასე ვთქვათ, მწ გობრული გზით დემოკრატიზმის შეგნება და შეთვისება შეუძლებელია, ვინაიდგან დემოკრატიზმი თავისი ცხოვრების შესწავლით. მისი კარგი და ავი მხარეების ასე ნაკლევა გათვალისწინებით არის შეს [illegible] შესათვისებელი. მაგრამ დემოკრატიზმის ნათლად წარმოდგენას აქვს ერთი უპირატესობა ასე ვთქვათ, ძირითადი მხარე, და ჩვენც ამ ჟამათ ამ მხარეს გვინდა მივაქციოთ მკითხველის ყურადღება.

რას ნიშნავს ხალხის მპყრობელობა, ანუ ხალხის ბატონობა პოლიტიკურათ?

პოლიტიკა უეკონომიკოთ ისევე წარმოუდგენელია, როგორც ხე უძიროთ. ეს იმას ნიშნავს, რომ ქვეყნის ეკონომიური, ანუ ნივთიერი ურთიერთობა შემოქმედი და სულის ჩამდგმელია იმ ძალთა განწყობილების

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ხელი შეუწყვეთ ჩვენს გაზეთს

ზოგიერთივით უკუღმა ვხსნით დღევანდელ გაჭირვებებს. არც გვაქვს ჩვენ ჩვენი დემოკრატიის, რესპუბლიკის მთავარი ხაზი, მაგრამ, კიდევ ვიმეორებ, ჩვენს გარშემო იმდენ ბოროტმოქმედობას აქვს ადგილი სხვა და სხვა ნიადაგზე, რომ ეს ჰბადებს დიდ საფრთხეს და ამიტომ დაუყონებლივ ითხოვს ანგარიშის გაწევას და დღის სინათლეზე გამომზეურებას. ამას მოველით ჩვენ, ჩვენი ჭეშმარიტი დემოკრატიისაგან, რომელშიაც დღეს აშკარად გაისმის ამ ნიადაგზე უკმაყოფილების ხმა და ჩვენც იმ იმედით, რომ ამ დემოკრატიაში ვიპოვით თბილ თანაგრძნობას და ერთგულ გამოძახილს, ვიწყებთ მუშაობას... გაუმარჯოს „სიმართლის ხმას“

ვასო — მუშა.

გაზეთ „სიმართლის ხმას“

დღეს გამოდის „სიმართლის ხმა“
ბრწყინვალე მზის სინათლეზე,
და უსურვებ, იდგეს იგი
თვის შესაფერ სიმაღლეზე

მისი წრფელი გული ფეთქდეს
ძმურ ერთობა სიყვარულზე,
დაიჭექოს, როცა უნდა
სიმართლის თქმა დაჩაგრულზე!

მაღლა ეპყრას ძლევის დროშა
და თან წმინდა გულის თქმაზე
მარჯვე გზითა გაეცუროს
შვების გემი ღელვის ზღვაზე

რომ მკითხველს შიგ დაენახოს
სასურველი რწმენის სახე,
აეცდინოს სამაცდურო
დაგებული მისთვის მახე!...

ე. ბოხუა.

სოხუმის მუშებს

ძალიან ცუდ პირობებში უხდებათ დღეს ცხოვრება არა თუ მარტო პროლეტარიატის ფართე ფენას, არამედ ყველა ფიზიკურად რომელსაც კი ეს, რასაკვირველია, გამოწვეულია ჩვენის ეკონომიური არევდარევით ერთი, და მეორე საერთაშორისო გარდამავალ ქარტეხილით, რომელიც კი მთელ მსოფლიოს ცეცხლად მოსდებია და კაცობრიობას მამოძრავებელ ბორბალს შორის უფსკრულში ისვრის.

ჩვენ არ გვიკვირს, რადგანაც ეს ისტორიული მოვლენაა და მისი გარდამავალი ხანა. მოვა დრო, ყველაფერი ეს ამოიწურება და ცხოვრება ისევ ისეთავის ჩვეულ ებრივ კალაპოტში ჩადგება.

ესკია სამწუხარო, რომ დღე დღეობით მან თავის კომშარი პროლეტარიატის ფართე მასას დაატყდა თავს და ცოტათი მაინც შეჰბორკა ის.

მით უმეტეს ომამდე კი ის მწვავეთა გრძნობდა პოლიტიკურ საკითხს, ვიდრე დღეს, რადგან, როგორც ზევით მოვიხსენიეთ, ეკონომიურ უდორესობამ მუშა იმ ჩიხამდე მიიყვანა, რომ მას წაართვა თავისუფალი შემეცნება პოლიტიკურ იდეოლოგისა და ერთ ლუკმა პურის ძებნაში იმდენად გართულდა, რომ მას აღარ სცალიან ამისთვის.

რომელსაც ეყრდნობა ამ ქვეყნის პოლიტიკური შენობა. ეკონომიკა, თუ გნებავთ, ცხოვრების თითქმის მთელი შინაარსი და პოლიტიკა კი ამ ცხოვრების გარეგანი სახე, მისი კალაპოტი. და რამდენადაც იმათ შორის არსებული დამოკიდებულება მჭიდრო და არსებითია, იმდენადვე მათი ერთმანეთზე გავლენაც, ურთიერთ ზედმოქმედებაც, ძლიერი და თვალ-საჩინოა.

მაგრამ თვით ცხოვრება ხომ ბრძოლა არის, ბრძოლა რთული და მრავალმხრივი. მაშასადამე, როგორც ცხოვრების შინაგანი, ისე იმისი გარეგანი სახე, ამ ბრძოლის შედეგია.

ისტორიის ქაღალდის ფურცლები რომ გადავშალოთ, ჩვენ იქ დავინახავთ, თუ ეს ბრძოლა ძველთაგანვე როგორ სწარმოებს.

იყო დრო, როდესაც ეს ბრძოლა უმთავრესად პიროვნული ხასიათისა იყო. პიროვნებას დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ამ ბრძოლის ასე თუ ისე მიმართვაში, მის, ასე ვსთქვათ, ორგანიზაციაში. იმ დროებში პიროვნება კიდევაც ბატონობდა საზოგადოებაზ, დამიმართავდა ამ საზოგადოების ცხოვრებას იქით, საითაც მას ემარჯვებოდა, თავისდა სასარგებლოთ და, მაშასადამე, საზოგადოების საზიანოთ და საზარალოთ. ასეთი პიროვნება, ანუ ამა თუ იმ სახის ბატონი, თითქმის ხელოვნურად ქმნიდა საზოგადოებრივი ცხოვრების კალაპოტს, ხელოვნურად ჰბორკავდა და ზღუდავდა მას, მაგრამ ,,შეუგნებელი პროცესი,“ რომელიც თვით ცხოვრების შეუჩერებელ განვითარებაში, მის ევოლუციაში იხატება ნელ-ნელ არღვევდა ანგრევდა ამ ზღუდე-კალაპოტებს და ჰქმნიდა ცხოვრების ახალ საფუძველზე სრულიად ახალსა და კოპწია შენობებს. ასეთი შედეგები მოყვებოდა სხვათა შორის, მაგალითად, იმ დრონდელ დიდ ომებს, რომლებსაც, კარგათ რომ განვიხილოთ, იმავე მაშინდელ საზოგადოებრივ ცხოვრებაში წარმომდგარ კრიზისებს და ამ კრიზისებით გამოწვეულ ერთნაირ რევოლუციებს, ან მათ გამომწვევ მიზეზებს წარმოადგენდენ. და აი ისტორიის ერთობ გძელ მანძილზე ჩვენ ვხედავთ ამ კალაპოტის გამანადგურებელ მოძრაობას ,,ჯოჯოხეთურ რევოლუციებს,“ უტყუარ მაჩვენებლებს იმისა, რომ ცხოვრება ვეღარ თავსდება პიროვნებათა მიერ შექმნილ ყალიბებში და ითხოვს, ეძებს რაღაც ახალ გზებს, ახალ გამოსავალს. უხსოვარ დროში აზიის შუა გულში წარმოიშვა ეს მოარული სენი, გადმოვიდა წინა აზიაში, მცირე აზიით შეიჭრა ევროპაში. მოიარა ეს უკანასკნელი. მაგრამ არსებითად ის თითქმის იგივე დარჩა, რაც პირველად იყო. პოლიტიკაში პიროვნების ბატონობამ არა თუ რაიმე დაჰკარგა, პირიქით, შეიძინა რა მაშინდელი რამდენიმე დემოკრატიულად განწყობილს საბერძნეთს და რომში, დასცა იმათი დემოკრატიზმი და მის ნანგრევებზე წამოაყენა აბსოლუტური მონარქიები.

(შემდეგი იქნება)

ნ. ქურიძე.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

შეიძინეთ ჩვენი გაზეთი

ეს სამწუხარო მოვლენაა, მაგრა ამავე დროს ბუნებრივიც.

ვილაცამ სთქვა: თვით ადამიანი სოციალური სხეულიაო. და ჩვენც იმედი უნდა ვიქონიოთ, რომ რა დროში და ისტორიაშიც გინდ არ მოუხდეს ცხოვრება ადამიანს, ის მუდამ გამარჯვებული გამოვა და არ მივა იმ სასოწარკვეთილებამდის, რომ ძროხას დაემსგავსოს და თავის ბედის გამოჭახრაკება ალლახს მიანდოს.

ესევე ითქმის ჩვენ დემოკრატიაზეც. მე მრწამს, რომ როგორც ყოველთვის, დღესაც ის თავის საგუშაგოზე მტკიცეთ იდგება და რანაირი დაბრკოლებაც არ უნდა შეხვდეს, ის მას დასძლევს.

ეს ზოგადი მოსაზრებანი ეხება ფართე დემოკრატიას.

ახლა ჩვენ შევეხებით სოხუმის მუშებს.

აქაური მუშები არ ჰგავს იმ მთლიანად ჩამოყალიბებულ ორგანიზმს რომელიც დროთა მსვლელობაში ის სრულის თავის სინამდვილით განვითარებულა. მისი დღევანდელი საქმიანობა არაფრით არ განიზომება და არც არაფრით არ დაფასდება. მას დაუკარგავს თავისი ნამდვილი სახე; ეთიშება მუშათა ორგანიზაციებს და პროლეტარიატის ნებისყოფას პოლიტიკურ ასპარეზზე.

ასე არ არის სხვაგან; ასე არ არის ევროპის ქვეყნებში; ასე არ არის არც საქართველოს ცენტრალ. მხარეებში. იქ მუშები მჭიდროდ, ორგანიზაციულად არიან შეკავშირებულნი და უმტყუვნოდ ემსახურებიან ნამდვილ მუშურ ინტერესებს.

საჭიროა, რომ ადგილობრივმა მუშებმაც მიჰბაძონ ამ მაგალითებს და არც პოლიტიკურად და არც კულტურულად არ ჩამორჩნენ ჩვენს ზურგს უკან მდგარ ამხანაგ მუშებს.

ჩვენ სულითა და გულით, ალვსილი სიყვარულით ვურჩევთ ამხანაგ მუშებს რომ დაუდევრობას თავი წაართვან და მეტ საქმიანობას მოჰკიდონ ხელი. თუ თვით არ იქნება მუშა თავის ბედის გამომჭედველი, სხვა ვერ მისცემს იმას, რასაც უფრო თავის თავი.

მაშ ასე საქმისკენ, ამხანაგებო!

მოსული მუშა,

ბურჟუაზია ამოძრავდა

როგორც ვიცით, დღეს, 23 იანვარს, თბილისში მოწვეულია საქართველოში მოქმედ ყველა არასოციალისტური პარტიების წარმომადგენელთა კონფერენცია. ეროვნულ დემოკრატიულ პარტიის ადგილობრიულმა კომიტეტმა უკვე მოიწვია ამ მიზნით 18 იანვარს სოხუმის ყველა არასოციალისტი მოქალაქენი კონფერენციაზე გასაგზავნ დელეგატის ასარჩევათ. აქიდგან ცხადია, რომ აღნიშნულ კონფერენციის უმთავრესი ხელმძღვანელი და სულის ჩამდგმელი არის ეროვნულ დემოკრატიული პარტია, ეს ავანგარდი საქართველოს ბურჟუაზიისა.

ჩვენ არ ვიცით, რა მიზნები და პერსპექტივები აქვს დასახული აღნიშნულ კონფერენციას. ამას მომავალი დაგვანახებს მხოლოთ ერთი კი ამ თავიდგანვე ცხადზე უცხადესია. სახელდობრ ისა, რომ ბურჟუაზია რაღაცას ელის რაღაცას გრძნობს, ის ტყუილად არ ამოძრავებულა.

დღეს ბურჟუაზიის უკან მხოლოთ შავი რეაქციას-ღა თუ შეუძლია ჩასაფრება და ამ საიმედო საფრიდგან მშრომელ დემოკრატიაზე იერიშის მიტანა. იქნებ შავი ყორანი მართლაც ლამობს ფრთების გაშლას ჰაერში იქნებ რაიმე სენსაც გრძნობს ისა.

და განა რას წარმოადგენენ ჩვენი ქვეყნის, ან ბურჟუაზია, ან მის ზურგს უკან ჩასაფრებული რეაქცია, რომ ამან სერიოზული საფრთხის შიში ალგვძრას გულში? პირიქით კი დაგვიწყდება, პატივცემულო მკითხველო, რომ ჩვენებურ ბურჟუაზიას ზურგს უმაგრებს მთელი ქვეყნის რეაქცია არჩ-სპ კლიენტ-კაპიტალისტების სახით. აი რა იწვევს ჩვენს საკუთარ შიშსა და სიფრთხილეს. „სიფრთხილეს თავი არ ასტკივდებაო,“ ნათქვამია და ჩვენც მოუწოდებთ ამ სიფრთხილისაკენ. ჩვეულებრივის არწივისებურის გამბედაობით დაიკვეხე მორისმჭვრეტელობის ცეცხლი, მშრომელო დემოკრატიავ! ფრთხილად და ფხიზლად! კლასობრივი დურბინდი მოიმარჯვე და ხელიდგან არ გაუშვა. ჯერ კიდევ გადამწყვეტი ბრძოლა არ დასრულებულა!..

ყოველ შემთხვევაში ვნახოთ, რას იტყვის ბურჟუაზიული კონფერენცია?

ალმასი

საყურადღებო ამბები

ამ დღეებში თბილისში დასრულდა სრულიად საქართველოს მასწავლებელთა წარმომადგენლების ყრილობა. ყრილობის მუშაობა მეტად საინტერესო იყო. მან განსაკუთრებული ყურადღება მიაქცია მასწავლებელთა ნივთიერ მდგომარეობას და წამოუყენა მთავრობას მთელი რიგი ეკონომიური თუ სხვა მოთხოვნილებათა. ყრილობის მიერ მიღებულ იქნა რეზოლიუცია, რომელშიც სხვათა შორის ნათქვამია: „თუ თებერვლამდის მასწავლებელთა ნივთიერ მდგომარეობას არ გააუმჯობესებენ გამოცხადებულ აქნას მასწავლებელთა საერთო გაფიცვაო.“

საინტერესოა რას იტყვიან ამ გადაწყვეტილების შესახებ თვით მასწავლებლები ადგილობრივ.

ყრილობას დაესწრენ განათლების მინისტრი და მისი ამხანაგი, რომელთაც აღუთქვეს მასწავლებელთ დახმარება. აღსანიშნავია, რომ სოხუმის ოლქის მასწავლებელთა ხმა ამ ყრილობაზედაც არ გაისმოდა. ადგილობრივ მასწავლებელთა პროფესიონალურ კავშირისადმი ასეთი ინდიფერენტიზმი გასაკვირია.

აზერბაიჯანის მთავრობის მიერ მატარებლებისა და მათი ბრიგადების დაკავების საპასუხოთ საქართველოს მთავრობა სანაზღაუროსამძღვროდ აცხადებს საქართველოს ტერიტორიაზე არსებულ ყოველგვარ რუსეთ-აზერბეიჯანის ქონებას.

ადგილობრივ გაზ. „ნ. სლოვო“-ს ცნობით, კიევსა და მის მიდამოებში დიდი არეულობაა თურმე მიზეზი ის ზღვა უკმაყოფილებისა, რომელიც, გაზეთის ცნობით, დღითი დღე ძლიერდება საბჭოთა მთავრობის წინა აღმდეგ.

გამომცემლობა სარედაქციო კოლლეგიისა

განცხადებანი

მკერავი ქალი

იაფად და კარგად ჰკერავს კოსტუმებს, პალტოებს და თეთრეულს.

მისამართი: გვიძანის ქუჩა, სახ № 1 ეზოში. იკითხეთ ნინა. 6—1.

სტამბა სანაპირო რაზმის შტაბისა.